

Eliáš – číslo dva

Prorocké charakteristiky

Jeff Pippenger

2023-09-27

V predchádzajúcom článku sme určili Eliáša ako symbol. V súlade s pravidlami Williama Millera „symboly“ môžu mať viac než jeden význam. Eliáš ako symbol preto môže predstavovať aj jednu časť dvojitého symbolu Eliáša a Mojžiša. Dvojitý symbol Eliáša a Mojžiša sa tiahne celou knihou Zjavenia a byť v neistote o tom, čo tento dvojitý symbol predstavuje, znamená byť v neistote o posolstve v knihe Zjavenia, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím doby milosti. Z tohto dôvodu sa teraz budeme osobitne zaoberať určitými prorockými charakteristikami, ktoré sa stotožňujú so symbolom Eliáša.

Máme troch hlavných svedkov na potvrdenie týchto prorockých charakteristík. Týmito svedkami sú prorok Eliáš, Ján Krstiteľ a William Miller, ktorých inšpirácia označuje za vzájomne zameniteľné symboly.

„Tisíce ľudí boli privedené k tomu, aby prijali pravdu, ktorú kázal William Miller, a Boží služobníci boli povolani v duchu a moci Eliáša, aby zvestovali toto posolstvo. Tak ako Ján, Ježišov predchodca, aj tí, ktorí kázali toto vážne posolstvo, cítili nutkanie priložiť sekeru ku koreňu stromu a vyzvať ľudí, aby prinášali ovocie hodné pokánia. Ich svedectvo bolo spôsobilé prebudiť a mocne zapôsobiť na cirkvi a odhaliť ich skutočný charakter. A keď zaznelo vážne varovanie, aby utekali pred budúcim hnevom, mnohí z tých, čo boli spojení s cirkvami, prijali uzdravujúce posolstvo; uvideli svoje odpadnutia a s horkými slzami pokánia a v hlbokéj úzkosti duše sa pokorili pred Bohom. A keď na nich spočinul Duch Boží, pomáhali zvestovať volanie: „Bojte sa Boha a vzdajte Mu slávu, lebo prišla hodina Jeho súdu.““ Early Writings, 233.

Eliáš, Ján Krstiteľ a Miller dostali osobitného ducha, ktorý viedol a určoval ich dielo. Ich svedectvo bolo „vypočítané tak, aby prebudilo a mocne zapôsobilo na cirkvi a odhalilo“ „skutočný charakter“ týchto cirkví. Či už to bolo za čias Achaba, Jána Krstiteľa alebo Williama Millera, cirkvi, ku ktorým sa obracali, všetky mali laodicejskú slepotu takú hlbokú a temnú, že posolstvo muselo byť také priame, ako keď sa prikladá „sekeru ku koreňu stromu“. Zahŕňalo oznámenie o ukončení času milosti, čo v prípade Jána Krstiteľa bolo varovaním pred „hnevom“, ktorý mal „prísť“. Millerovo posolstvo, ktoré hlásalo: „Bojte sa Boha a vzdajte Mu slávu; lebo prišla hodina Jeho súdu,“ bolo tiež varovaním pred hnevom, ktorý mal prísť.

„Jánov hlas sa pozdvihol ako trúba. Jeho poverenie znelo: „Ukáž môjmu ľudu ich prestúpenie a domu Jákobovmu ich hriechy“ (Izaiáš 58,1). Nezískal nijaké ľudské vzdelanie. Jeho učiteľmi boli Boh a príroda. Bol však potrebný niekto, kto pripraví cestu pred Kristom a bude natoľko smelý, aby dal svoj hlas zaznieť ako proroci dávnych čias a volal zvrhľý národ k pokániam.““ Selected Messages, kniha 2, 148.

Eliáš prikázal svojej generácii, aby sa v ten deň rozhodla, či bude slúžiť Bohu alebo Bálovi, a tá generácia mu neodpovedala ani slovom, čo sa rovná voľbe Bála.

„Nikdy nebola väčšia potreba verných varovaní a napomenutí, ako aj úzkeho, priameho zaobchádzania, než práve v tomto čase. Satan zostúpil s veľkou mocou, lebo vie, že jeho čas je krátky. Zaplavuje svet príjemnými bájkami a Boží ľud rád počúva hladké reči. Hriech a nepravosť nie sú v ošklivosti. Bolo mi ukázané, že Boží ľud musí vynakladať pevnejšie, rozhodnejšie úsilie, aby zatlačil prichádzajúcu temnotu. Dôkladné pôsobenie Ducha Božieho je teraz potrebné viac než kedykoľvek predtým. Treba sa striasť otupenosti. Musíme sa prebudiť z letargie, ktorá sa stane našou skazou, ak sa jej nepostavíme na odpor. Satan má mocný, ovládajúci vplyv na mysle. Kazatelia i ľud sú v nebezpečenstve, že sa ocitnú na strane moci temnoty. Dnes neexistuje nič také ako neutrálne postavenie. Všetci sme rozhodne buď za pravdu, alebo rozhodne na strane zla. Kristus povedal: ‚Kto nie je so Mnou, je proti Mne; a kto so Mnou nezhromažďuje, rozptyľuje.‘“ Testimonies, zväzok 3, 327.

Ján nazval „zvrhlý národ“ svojej dejinnej doby „pokolením vreteníc“. Milleriti napokon stotožnili zvrhlý národ svojej dejinnej doby s dcérami Babylona. Či už Eliáš, Ján alebo Miller, ani jeden z týchto troch nebol teológom. Všetci boli povolaní z obyčajných životných pomerov.

„Pravda, ako je v Ježišovi, ako ju hlásal On, keď bol zahalený oblakom podobným vankúšu, je istota a pravda aj v tomto našom čase a myseľ toho, kto ju prijíma, obnoví práve tak isto určite, ako obnovila mysle v minulosti. Kristus vyhlásil: ‚Ak nepočúvajú Mojžiša a Prorokov, nedajú sa presvedčiť, ani keby niekto vstal z mŕtvych.‘ (Lukáš 16,31).“

„Ako ľud musíme pripravovať cestu Pánovi pod zvrchovaným vedením Ducha Svätého na šírenie evanjelia v jeho čistote. Prúd živej vody sa má vo svojom toku prehĺbovať a rozširovať. Na všetkých poliach, blízko i ďaleko, budú ľudia povolaní od pluhu a z bežnejších obchodných zamestnaní, ktoré vo veľkej miere zamestnávajú myseľ, a budú vzdelávaní v spojení s mužmi, ktorí majú skúsenosť — mužmi, ktorí rozumejú pravde. Najpodivuhodnejším pôsobením Boha budú vrchy ťažkostí odstránené a vrhnuté do mora. Pracujme ako tí, ktorí zakúsili moc pravdy, takej, aká je v Ježišovi.“

„V tomto období má nastať sled udalostí, ktoré odhalia, že Boh je pánom situácie. Pravda bude hlásaná jasným, nezameniteľným jazykom. Tí, ktorí kážu pravdu, sa budú usilovať dokazovať pravdu dobre usporiadaným životom a zbožným správaním. A keď tak budú konať, stanú sa mocnými v obhajovaní pravdy a v poskytovaní jej toho istého určitého uplatnenia, aké jej dal Boh.

„Keď sa muži, ktorí poznali a učili pravdu, odvracajú k ľudskému rozumu a klamným mysliam odmeriavajú svoj vlastný pokrm bájok, je najvyšší čas, aby tí, ktorí kedysi boli pracovníkmi v evanjelizačnom diele, no boli odvedení k vedeniu reštaurácií, obchodov s potravinami a iných obchodných odvetví práce, nastúpili do radu, usilovne študovali svoje Biblie a s Božím slovom v ruke rozdávali biblickú pravdu, duchovný pokrm, v spolupráci s nebeskými anjelmi. Toto dielo teraz naliehavo volá po pracovníkoch ustanovených Bohom. Všemohúcnosť potom povie vrchom ťažkostí: Uhni sa a vrhni sa do mora.“ Paulson Collection, 73, 74.

Eliáš, Ján a Miller boli, a tak predstavujú, mužov, ktorí sú povolani z „obyčajnejších“ „povolani“, lebo „muži“, ktorí predtým učili pravdu, sa napokon „odvracajú k ľudskému chápaniu a klamným myslím predkladajú vlastný pokrm bájok“. Obyčajní muži, ktorí sú povolani, podajú „isté uplatnenie“ biblického proroctva tak, „ako ho dal Boh“. Sestra Whiteová v danom úryvku dvakrát označila „vrchy“ za „vrchy ťažkostí“. Dielo týchto mužov zahŕňalo zníženie „každého vrchu“. Dielo, ktoré vykonávajú obyčajní muži povolani od pluhu pokorných okolností, predstavuje dielo určenia správnej biblickej metodológie v protiklade k pokrmom ľudských bájok, ktoré rozdeľujú teológovia danej doby.

„Dielo Jána Krstiteľa a dielo tých, ktorí v posledných dňoch vychádzajú v duchu a moci Eliáša, aby prebudili ľud z jeho ľahostajnosti, sú v mnohých ohľadoch totožné. Jeho dielo je predobrazom diela, ktoré musí byť vykonané v tomto veku. Kristus má prísť druhý raz, aby súdil svet v spravodlivosti. Boží poslovia, ktorí nesú posledné posolstvo výstrahy určené svetu, majú pripraviť cestu pre druhý Kristov príchod, tak ako Ján pripravil cestu pre jeho prvý príchod. V tomto prípravnom diele „každé údolie bude vyvýšené a každý vrch i pahorok znížený; čo je krivé, bude narovnané, a hrboľaté cesty sa stanú rovinou“, lebo dejiny sa majú opakovat' a ešte raz „zjaví sa sláva Hospodinova a uvidí ju každé telo spolu, lebo ústa Hospodinove hovorili.““ Southern Watchman, 21. marca 1905.

Charakteristiky troch reformátorov, ktoré označil Izaiáš, sú tieto: každé údolie bude vyzdvihnuté, každý vrch znížený, krivé bude narovnané a drsné miesta vyrovnané. Cesta Pánova, ktorá sa pripravuje vyzdvihovaním údolí, znižovaním vrchov a narovnávaním krivého i vyrovnávaním drsných miest, je dávnymi chodníkmi.

Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Hospodinovi, urovnajte na pustatine hradsú nášmu Bohu. Každé údolie bude vyvýšené a každý vrch i kopec znížený; čo je krivé, bude narovnané, a drsné miesta budú rovinou. A zjaví sa sláva Hospodinova a uvidí ju spolu každé telo, lebo ústa Hospodinove prehovorili. Izaiáš 40,3–5.

Keď sa hašteriví Židia pýtali Jána Krstiteľa, či je tým Eliášom, ktorý má prísť, odpovedal, že nie je; potom sa však stotožnil s pasážou z Izaiáša.

A toto je svedectvo Jána, keď Židia poslali z Jeruzalema kňazov a levitov, aby sa ho opýtali: Kto si ty? A vyznal a nezaprel, ale vyznal: Ja nie som Kristus. I spýtali sa ho: Čo teda? Si Eliáš? A on povedal: Nie som. Si ten prorok? A odpovedal: Nie. Vtedy mu povedali: Kto si, aby sme dali odpoveď tým, ktorí nás poslali? Čo hovoríš sám o sebe? Povedal: Ja som hlas volajúceho na púšti: Urovnajte cestu Pánovi, ako povedal prorok Izaiáš. Ján 1:19–23.

Príprava „cesty Pánovej“ určuje metodológiu, ktorú anjeli viedli Millera pochopiť a používať, aby pripravil biblické porozumenie „cesty“, po ktorej mali ľudia kráčať. Každý „vrch“ mal byť znížený, lebo vrchy biblického proroctva predstavujú pravdy, ktoré sa na prvý pohľad zdajú byť príliš ťažké na pochopenie. Slávnostný svätý vrch z Daniela, kapitoly jedenástej, verša štyridsiateho piateho, ktorý sa kráľ severu pokúša dobyť, sa chápe najprv určením doslovného slávnostného svätého vrchu v Jeruzaleme, ktorý prorocky vymedzuje duchovný slávnostný svätý vrch. Aby bolo možné vysvetliť vrch označený ako Armagedon, čo znamená vrch Megidda, treba

ísť k doslovnému Megiddu. Prorocké ťažkosti, ktoré sú predstavované ako ťažké, sa odstraňujú, keď sa uplatní zásada, že začiatok nejakej veci znázorňuje koniec tej istej veci.

Metodológia, ktorú predstavuje Izaiáš, na ktorú odkazuje Ján a ktorú predkladá Miller, povyšuje každé údolie. Či už ide o „údolie videnia“ v dvadsiatej druhej kapitole Izaiáša, „údolie suchých kostí“ v Ezechielovi alebo „údolie Jozafata“ v knihe Joela, metodológia založená na správnom chápaní Kristovho charakteru, predstaveného ako Palmoni, Podivuhodný Počtár v milleritskej histórii, alebo ako Alfa a Omega, podivuhodný jazykovedec v našej histórii, je tým, čo povyšuje prorocké pravdy, ktoré sú predstavené v „údoliach“ Božieho slova.

Krivé veci, ktoré majú byť vyrovnané, a drsné miesta, ktoré sa stávajú rovinou, predstavujú dielo naprávania zvykov a tradícií, ktoré laodicejské kňazstvo používa na podopieranie svojich otrávených pokrmov bájok. Dielo Eliáša je výslovne označené za predstavovanie správnej biblickej metodológie v protiklade k bájkam teológov a kňazov. Toto dielo uskutočňujú „obyčajní ľudia“, nie vzdelaní kňazi a teológovia. V rámci prorockých charakteristík týchto troch svedkov je aj prostý fakt, že Eliáš, ktorý má prísť, bude muž.

Toto pozorovanie sa môže zdať nepodstatné, no keď sa teológovia adventizmu usilujú podprieť svoje bájky, vzali si pasáž od sestry Whiteovej, v ktorej hovorí v budúcom čase o mužovi, ktorý príde v duchu a moci Eliáša, a pridali k nej vlastnú vymyslenú bájkku ako vysvetlenie a trvajú na tom, že sestra Whiteová hovorila o sebe.

„Prorocko sa musí naplniť. Pán hovorí: ‚Hľa, pošlem vám proroka Eliáša pred príchodom veľkého a hrozného dňa Hospodínovho.‘ Nieкто má prísť v duchu a moci Eliáša [pozri dodatok] a keď sa objaví, ľudia môžu povedať: ‚Ste príliš horlivý, nevykladáte Písmo správnym spôsobom. Dovoľte mi povedať vám, ako máte učiť svoje poslanstvo.‘“

„Je mnoho takých, ktorí nedokážu rozlíšiť medzi Božím dielom a dielom človeka. Budem hovoriť pravdu tak, ako mi ju Boh dáva, a už teraz hovorím: Ak budete naďalej hľadať chyby a pestovať ducha svárливosti, nikdy nepoznáte pravdu. Ježiš povedal svojim učeníkom: ‚Ešte vám mám mnoho čo povedať, ale teraz to nemôžete znišť.‘ Neboli v stave oceniť sväté a večné veci; ale Ježiš sľúbil, že pošle Tešiteľa, ktorý ich naučí všetkému a pripomenie im všetko, čo im povedal.“

„Bratia, nesmieme vkladať svoju závislosť do človeka. ‚Prestaňte s človekom, ktorého dych je v jeho nozdrách; lebo za čo má byť pokladaný?‘ Svoje bezmocné duše musíte zavesiť na Ježiša. Neprisľúcha sa nám piť z prameňa v údolí, keď je prameň na vrchu. Opusťme nižšie toky; poďme k vyšším prameňom. Ak jestvuje nejaký bod pravdy, ktorému nerozumiete a v ktorom sa nezhodujete, skúmajte, porovnávajte Písmo s Písmom, spustite šachtu pravdy hlboko do bane Božieho slova. Musíte položiť seba i svoje názory na Boží oltár, odložiť svoje predpojaté predstavy a dovoliť Duchu neba, aby vás uviedol do každej pravdy.“ Testimonies to Ministers, 475, 476.

„Nieкто má prísť v duchu a moci Eliáša“: Tieto slová niektorí mylne vzťahovali na akéhosi jednotlivca, o ktorom sa predpokladalo, že sa objaví s prorockým poslanstvom po živote a diele pani Whiteovej. Tri odseky tvoriace tento článok s názvom „Nech vedie nebo“ sú iba malou

časťou príhovoru, ktorý Ellen Whiteová predniesla v Battle Creeku v Michigane ráno 29. januára 1890. Keďže to bolo uverejnené v Review and Herald z 18. februára 1890, nieslo to názov „Ako sa postaviť ku spornému bodu učenia“. Ďalšie úryvky prevzaté z tohto článku a použité do veľkej miery na doplnenie určitých strán tejto knihy možno nájsť na stranách 23, 104, 111, 119, 158, 278 a 386. Článok bol v plnom rozsahu znovu uverejnený v Selected Messages 1:406–416, pričom časť tvoriaca úryvok s názvom „Nech vedie nebo“ sa nachádza na stranách 412 a 413. Keď sa článok číta v celom rozsahu, je zrejmé, že Ellen Whiteová v tomto vyhlásení, urobenom len o niečo viac ako rok po Minneapoliskej konferencii skupine v Battle Creeku, hovorila o svojej vlastnej službe. Niektorí sa začali stavať kriticky k jej dielu. Všimnite si, že v odseku, ktorý predchádza tomu, čo sa v tomto zväzku nachádza na strane 475, Ellen Whiteová uvádza:“

„Mali by sme dospieť do takého stavu, v ktorom sa odstráni každý rozdiel. Ak sa domnievam, že mám svetlo, splním si svoju povinnosť a predložím ho. Keby som sa radil s inými o posolstve, ktoré mi chce Pán dať pre ľud, dvere by sa mohli zatvoriť, takže svetlo by sa nedostalo k tým, ku ktorým ho Boh poslal. Keď Ježiš vchádzal do Jeruzalema, celý zástup učeníkov sa začal radovať a mocným hlasom chváliť Boha za všetky mocné skutky, ktoré videli; hovoriac: Požehnaný kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom; pokoj na nebi a sláva na výsostiach. A niektorí farizeji zo zástupu Mu povedali: Učiteľ, pokarhaj svojich učeníkov. A On im odpovedal a riekol: Hovorím vám, že ak títo budú mlčať, kamene budú ihneď volať“ (Lukáš 19:37–40).“

„Židia sa usilovali zastaviť hlásanie posolstva, ktoré bolo predpovedané v Božom slove.“

„Potom sa znovu odvoláva na svoju vlastnú skúsenosť:“

„Prorockto sa musí naplniť. Pán hovorí: „Hľa, pošlem vám proroka Eliáša, skôr než príde veľký a hrozný deň Hospodinov“ (Malachiáš 4,5). Nieкто má prísť v duchu a moci Eliáša, a keď sa objaví, ľudia môžu povedať: „Ste príliš horlivý, nevykladáte Písma správnym spôsobom.“ — Selected Messages, zväzok 1, 412.

„Že sa odvolávala na svoju vlastnú skúsenosť, je zrejmé aj z nasledujúceho odseku, v ktorom vyhlasuje:“

„„Budem hovoriť pravdu tak, ako mi ju dáva Boh....““ Dodatok k Testimonies to Ministers.

Skutočnosť, že Ellen Whiteová musela čeliť bájkam teológov a vodcov svojej doby, neposkytuje nijaký dôkaz, že sa stotožňovala s „mužom“, ktorý mal prísť v budúcnosti v duchu a moci Eliášovej. Kde je akýkoľvek dôkaz o tom, že mnohí odporcovia Ellen Whiteovej v adventizme napádali metódu biblickej aplikácie, ktorú používala? Kedy jej bolo vôbec povedané: „Písmo nevykladáte správnym spôsobom“? Jasne uvádza, že na konci sveta povstane hnutie ľudí, ktoré bude zmocnené duchom a mocou Eliášovou, a nejestvuje nijaký oprávnený spôsob, ako tvrdiť, že sa domnievala, že toto hnutie hlasného volania tretieho anjela prebiehalo už v čase, keď prorokovala o budúcom prejavení Eliášovej moci. Laodicejskí adventistickí teológovia by chceli, aby ich stádo verilo, že sestra Whiteová „narážala“ na „vlastnú skúsenosť“ ako na naplnenie proroka Eliáša, ktorý mal byť poslaný pred veľkým a strašným dňom Hospodinovým.

Hľa, pošlem vám proroka Eliáša pred príchodom veľkého a hrozného dňa Hospodinovho.
Malachiáš 4,5.

Jednou z prorockých charakteristík Eliáša ako symbolu je, že predstavuje biblickú metodológiu, ktorá sa stavia proti bájkam kňazstva, rozdávajúcего bájky zvykov a tradícií. Jeho dielo prípravy cesty („toto je cesta, chod'te po nej“) sa uskutočňuje biblickou metodológiou, ktorá odporuje učeniu skazeného kňazstva. A podľa troch svedkov — Eliáša, Jána Krstiteľa a Millera — sprevádzaných svedectvom sestry Whiteovej o vtedy budúcom zjavení Eliáša, bude to muž, nie žena. Keď je metodológia Palmoniho a Alfya a Omegy správne pochopená, je rozpoznaná nielen ako súbor biblických pravidiel na vykladanie Písma, ale ako odpis Kristovho charakteru, ktorým je Jeho sláva.

A zjaví sa sláva Hospodinova a uvidí ju spolu každé telo; lebo ústa Hospodinove to povedali.
Izaiáš 40:5.

Samotný Kristov charakter je predstavený prostredníctvom metodológie, ktorá sa má uplatňovať pri chápaní Jeho Slova, lebo On je Slovo.

„Boží zákon vo svätyni v nebi je tým veľkým originálom, ktorého neomylným odpisom boli prikázania vpísané na kamenné dosky a zaznamenané Mojžišom v Pentateuchu. Tí, ktorí dospeli k pochopeniu tohto dôležitého bodu, boli takto privedení k tomu, aby uvideli svätý, nemenný charakter božského zákona. Uvideli, ako nikdy predtým, silu Spasiteľových slov: ‚Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie ani jediné písmeno, ani jediná čiarka zo zákona.‘ Matúš 5:18. Boží zákon, ako zjavenie Jeho vôle, odpis Jeho charakteru, musí trvať naveky „ako verný svedok na nebi“. Ani jedno prikázanie nebolo zrušené; ani jediné písmeno čiarka neboli zmenené. Žalmista hovorí: ‚Naveky, ó Hospodine, Tvoje slovo je pevne ustanovené v nebi.‘ ‚Všetky Jeho prikázania sú spoľahlivé. Pevne stoja na veky vekov.‘ Žalm 119:89; 111:7, 8.“ Veľký spor, 434.

Tak ako je Desatoro nezmeniteľným vyjadrením Kristovho charakteru, tak aj pravidlá prorockého výkladu sú vyjadrením Jeho charakteru.

Mali by sme sami vedieť, čo tvorí kresťanstvo, čo je pravda, čo je viera, ktorú sme prijali, aké sú biblické pravidlá — pravidlá, ktoré nám dal najvyšší Autorita. Mnohí veria bez dôvodu, o ktorý by mohli oprieť svoju vieru, bez dostatočného dôkazu o pravdivosti danej veci. Ak sa predloží myšlienka, ktorá je v súlade s ich vlastnými vopred utvorenými názormi, sú celkom pripravení ju prijať. Neuvažujú od príčiny k následku, ich viera nemá skutočný základ a v čase skúšky zistia, že stávali na piesku.

„Kto spočíva uspokojený vo svojom vlastnom terajšom nedokonalom poznaní Písma a myslí si, že mu to stačí na spasenie, spočíva v osudnom klame. Mnohí nie sú dôkladne vyzbrojení biblickými dôvodmi, aby boli schopní rozoznať blud a odsúdiť každú tradíciu a poveru, ktoré boli podvrhnuté ako pravda. Satan vniesol svoje vlastné myšlienky do uctievania Boha, aby narušil prostotu Kristovho evanjelia. Veľký počet tých, ktorí sa hlásia k viere v prítomnú pravdu, nevie, čo tvorí vieru, ktorá bola raz odovzdaná svätým — Kristus vo vás, nádej slávy. Myslia si, že obhajujú staré medzníky, no sú vlaštní a ľahostajní. Nevedia, čo znamená votkať

do svojej skúsenosti a vlastniť skutočnú moc lásky a viery. Nie sú usilovnými študentmi Biblie, ale sú leniví a nepozorní. Keď vzniknú rozdiely v názoroch na state Písma, títo, ktorí neštudovali cielene a nie sú rozhodnutí v tom, čomu veria, odpadajú od pravdy. Mali by sme na všetkých naliehavo pôsobiť, aby dôkladne skúmali božskú pravdu, aby vedeli, že naozaj vedia, čo je pravda. Niektorí si nárokuje veľké poznanie a cítia sa spokojní so svojim stavom, hoci nemajú väčšiu horlivosť pre dielo, ani vrúcejšiu lásku k Bohu a k dušiam, za ktoré Kristus zomrel, než keby Boha nikdy nepoznali. Nečítajú Bibliu [s cieľom] privlastniť si jej miazgu a tuk pre svoje vlastné duše. Necítia, že je to Boží hlas, ktorý k nim hovorí. Ak však chceme porozumieť ceste spasenia, ak chceme vidieť lúče Slnka spravodlivosti, musíme študovať Písmo cieľavedome, lebo zaslúbenia a proroctvá Biblie vrhajú jasné lúče slávy na božský plán vykúpenia, ktoré veľké pravdy nie sú jasne pochopené.“ The 1888 Materials, 403.

Byť skutočne kresťanom znamená byť podobný Kristovi. Daný úryvok uvádza, že „by sme sami mali vedieť, čo tvorí kresťanstvo“. Hovorí, že „by sme mali vedieť“, „čo je pravda“. „Mali by sme vedieť“, „aká je viera, ktorú sme prijali“. Mali by sme vedieť, „aké sú biblické pravidlá — pravidlá, ktoré nám boli dané od najvyššej authority“. Byť podobný Kristovi si vyžaduje vedieť, aké sú biblické pravidlá, ktoré nám boli dané od najvyššej authority. Bez týchto pravidiel nemôžeme byť podobní Kristovi, lebo pravidlá dané najvyššou autoritou sú odtlačkom Jeho charakteru.

Ďalšou charakteristikou Eliáša je dielo pripravovania cesty pre posla zmluvy. Eliáš predstavuje dielo, ktoré sa uskutočňuje v období dejín, keď je bývalý vyvolený ľud obchádzaný a súčasne je vyberaný nový vyvolený ľud. Tieto dejiny predstavujú proces očisťovania, ktorý vytvára ľud predstavený ako čistá obeť, na rozdiel od bývalého nečistého vyvoleného ľudu.

Hľa, ja pošlem svojho posla, a pripraví cestu predomnou; a Pán, ktorého hľadáte, náhle príde do svojho chrámu, a posol zmluvy, v ktorom máte záľubu; hľa, príde, hovorí Hospodin zástupov. Ale kto znesie deň jeho príchodu? A kto obstoje, keď sa zjaví? Lebo je ako oheň taviča a ako mydlo bieliča. A posadí sa ako tavič a čistič striebra; a očistí synov Léviho a prečistí ich ako zlato a striebro, aby prinášali Hospodinovi obeť v spravodlivosti. Potom bude obeť Júdu a Jeruzalema príjemná Hospodinovi ako za dávnych dní a ako v predošliých rokoch. Malachiáš 3:1–4.

Ján Krstiteľ pripravil cestu, aby Kristus náhle prišiel a očistil svoj chrám. Očistenie chrámu na začiatku i na konci Kristovej služby bolo naplnením tretej kapitoly Malachiáša. Ján bol poslom, ktorý pripravil cestu pre Posla zmluvy, aby očistil Léviho synov.

„Pri očistení chrámu Ježiš oznamoval svoje poslanie ako Mesiáš a vstupoval do svojho diela. Tento chrám, postavený za prítomnosť Božskej Prítomnosti, mal byť názorným poučením pre Izrael i pre svet. Od večných vekov bolo Božím zámerom, aby každá stvorená bytosť, od žiarivého a svätého seraфа až po človeka, bola chrámom pre prebývanie Stvoriteľa. Pre hriech ľudstvo prestalo byť chrámom pre Boha. Srdce človeka, zatemnené a poškvrnené zlom, už viac nezjavovalo slávu Božskej Bytosti. No vtelením Božieho Syna sa zámer nebies naplnil. Boh prebýva v ľudstve a skrze spasiteľnú milosť sa srdce človeka opäť stáva Jeho chrámom. Boh určil, aby chrám v Jeruzaleme bol neprestajným svedectvom o vznešenom určení, ktoré je otvorené každej duši. Židia však nepochopili význam stavby, na ktorú hľadali s takou pýchou.

Nevydali sa ako sväté chrámy Božskému Duchu. Nádvorcia jeruzalemského chrámu, naplnené vravou nesvätého obchodovania, až príliš verne predstavovali chrám srdca, poškvrnený prítomnosťou zmyselnej vášne a nesvätých myšlienok. Keď Ježiš očistil chrám od kupujúcich a predávajúcich tohto sveta, oznámil svoje poslanie očistiť srdce od poškrvny hriechu — od pozemských žiadostí, sebeckých žiadostivosti a zlých návykov, ktoré kazia dušu. ‚Pán, ktorého hľadáte, príde zrazu do svojho chrámu, a Posol zmluvy, po ktorom túžite; hľa, príde, hovorí Hospodin zástupov. Ale kto znesie deň jeho príchodu a kto obstojí, keď sa ukáže? Veď je ako oheň taviča a ako lúh bieličov. A posadí sa ako tavič a čistič striebra; očistí synov Léviho a prepáli ich ako zlato a striebro.‘ Malachiáš 3:1–3.“ Túžba vekov, 161.

Ján Krstiteľ bol poslom, ktorý pripravil cestu, aby Kristus náhle prišiel a očistil svoj chrám, a William Miller vykonal to isté dielo prípravy na to, aby Kristus 22. októbra 1844 náhle prišiel do Najsvätejšieho miesta.

„Príchod Krista ako nášho veľkňaza do najsvätejšieho oddelenia na očistenie svätyne, predstavený v Danielovi 8,14; príchod Syna človeka k Pradávnemu, ako je podaný v Danielovi 7,13; a príchod Pána do Jeho chrámu, predpovedaný Malachiášom, sú opismi tej istej udalosti; a to je takisto znázornené príchodom ženicha na svadbu, opísaným Kristom v podobenstve o desiatich pannách v Matúšovi 25.“ Veľký spor, 426.

Ján a Miller predobrazovali očistenie, ktoré predstavuje Malachiáš a ktoré sa teraz uskutočňuje v našich súčasných dejinách.

„Prorok hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem sa rozžiarila jeho slávou. A zvolal mohutným hlasom: Padol, padol Babylon ten veľký a stal sa príbytkom démonov‘ (Zjavenie 18:1, 2). Toto je to isté posolstvo, ktoré bolo dané druhým anjelom. Babylon padol, pretože všetky národy napojil vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14:8). Čo je to za víno?—Jej falošné učenia. Dala svetu falošnú sobotu namiesto soboty štvrtého prikázania a opakovala lož, ktorú satan najprv povedal Eve v Edene — prirodzenú nesmrteľnosť duše. Mnohé príbuzné bludy rozšírila ďaleko a široko, učiac ako náuky prikázania ľudí‘ (Matúš 15:9).“

„Keď Ježiš začal svoju verejnú službu, očistil chrám od jeho svätokrádežného znesvätenia. Medzi poslednými úkonmi Jeho služby bolo druhé očistenie chrámu. Tak aj v poslednom diele určenom na varovanie sveta zaznievajú k cirkvám dve odlišné výzvy. Posolstvo druhého anjela znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto, pretože opojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14,8). A v mocnom volaní posolstva tretieho anjela je z neba počuť hlas, ktorý hovorí: ‚Vyjdite z neho, ľud môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až po nebo a Boh sa rozepamätal na jeho neprávosti‘ (Zjavenie 18,4. 5).“ Selected Messages, kniha 2, 118.

Dve očistenia chrámu počas Kristovej služby a dve očistenia chrámu v dejinách milleritov boli naplnením tretej kapitoly Malachiáša a ukazujú vpred k dvom očisteniam chrámu, ktoré sa začali 11. septembra 2001, keď boli veľké budovy mesta New York zvrhnuté Božím dotykcom a mocný anjel zo Zjavenia osemnásť zostúpil, aby osvietil zem svojou slávou. Okrem iného to vyvracia misu bájak predkladanú laodicejskými teológmi adventizmu, ktorí tvrdia, že Ellen Whiteová bola

prorokom Eliášom, ktorý mal prísť pred veľkým a hrozným dňom Hospodinovým. Očistenie chrámu, ktoré nastáva, keď zostupuje anjel zo Zjavenia osemnást', sa začalo osemdesiatšesť rokov po tom, čo bola Ellen Whiteová uložená na odpočinok.

Ján Krstiteľ a jeho učeníci, Miller a milleriti a Future for America predstavujú poslov, ktorí pripravujú cestu pre Posla zmluvy, aby náhle prišiel do svojho chrámu a očistil ho od jeho svätokrádežného znesvätenia.

Eliáš ako symbol predstavuje človeka. Predstavuje človeka povolaného z bežného spôsobu života, a nie kňazského teológa. Jeho služba predstavuje správnu biblickú metodológiu, ktorou sú pravidlá dané najvyššou autoritou. Jeho služba stojí v konfrontácii so súčasnou metodológiou laodicejského kňazstva, založenou na bájkach, zvykoch a tradíciách. Pripravuje cestu očistnému procesu, ktorý pozdvihuje nový vyvolený ľud zo zvyšku vyvoleného ľudu, ktorý je obidený. Očistný proces je zasadený do rámca náhleho diania.

Eliáš takisto predstavuje službu a dielo, ktoré Boh osobitne ustanovuje a označuje ako výlučnú Božiu službu.

Toto preukážeme na dejinách milleritov v nasledujúcom článku.

A stalo sa v čase obetovania večernej obete, že prorok Eliáš pristúpil a povedal: Hospodine, Bože Abraháma, Izáka a Izraela, nech je dnes známe, že ty si Bohom v Izraeli a že ja som tvoj služobník a že všetky tieto veci som vykonal podľa tvojho slova. 1 Kráľov 18:36.